

baksindustrien en Betryggelse ved en Erstatning, for saa vidt de bliver arbejdsløse som Følge af denne Skat. Den ved Ændringsforslaget foreslaaede nye Paragraf fastsætter, at „Arbejdere, som i mindst et Aar før Forelæggelsen af Forslaget til nærværende Lov har været og endnu paa Forelæggelsestidspunktet var beskæftigede i Tobaksindustrien, har Ret til Erstatning af Statskassen for Tab af Arbejds løn, hvis de i Løbet af et Aar efter Lovens Ikrafttræden bliver arbejdsløse uden at kunne finde tilsvarende Beskæftigelse“. Jeg gør opmærksom paa, at Udtrykket „tilsvarende Beskæftigelse“ involverer, at Sagen kommer til at gaa igennem Arbejds løsheds-kasserne, og at Arbejds løshedsinspektøren i saa Henseende faar et Ord med at sige. Det foreslaas endvidere, at „Erstatningen, der ikke kan overstige $\frac{3}{4}$ af den tabte Arbejds løn, udbetales gennem en anerkendt Arbejds løshedskasse og kan kun ydes til Arbejdere, der opfylder Betingelserne for at være Medlemmer af en saadan Kasse“, og at Retten til Erstatning ophører med Udgangen af Aaret 1918, altsaa samtidig med Lovens Ophør.

Jeg har saa kun tilbage at omtale Forslag til Lov om Ølafgift. Idet jeg antager, at det socialdemokratiske Mindretal vil motivere sine Særbemærkninger dertil, forbigaar jeg de Dønninger, der i denne Særbetænkning endnu staar efter Forhandlingerne i Udvalget, og tager alene Hensyn til de af Udvalgsflertallet stillede Ændringsforslag, som kun er to ud over, at det foreslaas, at Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden ændres fra 15. September til 1ste Oktober. Det følger af, at vi allerede er i 20'erne af September.

Ændringsforslag Nr. 2 har til Hensigt at medføre, at det skattefri Øl, som af den højtærede Finansminister var foreslaaet beskattet med 3 Øre pr. Halvflaske, kun bliver beskattet med 2 Øre pr. Halvflaske. Ændringsforslag Nr. 3 tilsigter, at Bryggerierne for Øl af begge Klasser faar den Skattelettelse, som var tiltænkt dem af Finansministeren, medens de efter Finansministerens Lovforslag kun kunde faa det for den ene Klasse, selv om de bryggede begge Klasser Øl.

Jeg tror dermed at have gennemgaaet, hvad der paa Udvalgets Vegne er at gennemgaa vedrørende disse Lovforslag, og skal altsaa med disse Ord anbefale samtlige Ændringsforslag til Vedtagelse, og for at kunne undgaa yderligere at skulle paa Talerstolen i denne Sag vil jeg med det samme sige, at jeg som Udvalgets Ordfører

anbefaler Lovforslagene, naar de dertil stillede Ændringsforslag er vedtagne, til endelig Vedtagelse i dette Ting.

N. Neergaard: Da Udvalget er naaet til en enig Indstilling — det vil altsaa sige Udvalget med Undtagelse af det konservative Folkepartis Repræsentant —, og da nu den ærede Ordfører udførlig har gennemgaaet de enkelte Ændringsforslag, kan jeg fatte mig meget kort. Jeg kan begynde med at sige, at den Opfattelse, mit Parti og jeg havde ved Lovforslagenes første Behandling, at der her forelaa en finansiell Nødvendighed, kan naturligvis kun være blevet yderligere bestyrket ved de Meddelelser, Finansministeren senere har afgivet dels i dette Ting, dels i Udvalget. Det undrer mig, at man ikke fra alle Sider kan erkende, at her foreligger, om nogen Sinde, en Nødvendighed for Statskassen for at skaffe sig Indtægter i mindst det Omfang, her er Tale om.

Udvalget har arbejdet meget intensivt. Jeg har siddet i faa Udvalg, som, naar vi selv skal sige det, har været saa fittige paa alle Tider af Dagen, som dette Udvalg har været, og denne Flid har været inspireret af Ønsket om at føre Sagerne til Ende i denne Samling. Dels var det af Hensyn til Statskassen ønskeligt at faa Arbejdet tilendebragt saa hurtigt som muligt, men der var et andet, maaske endnu stærkere Hensyn, nemlig Hensynet til de store Erhverv, som er saa stærkt interesserede i disse Lovforslag, og hvis Ve og Vel kan siges at afhænge deraf, og som sandelig har Krav paa, saa snart det overhovedet er muligt, og saa vidt det er foreneligt med en samvittighedsfuld Behandling, at faa at vide, hvorledes de sidder i det. Det er disse Hensyn, som har gjort, at vi har fremmet Behandlingen saa hurtigt, vi var i Stand til, og ogsaa i Dag har vedtaget at give Lovforslagene en Behandling med ekstraordinære Frister.

Hvad det finansielle Resultat angaar, har jeg den Opfattelse, at det ved Udvalgsbehandlingen ikke er blevet nævneværdigt forrykket. Naturligvis er det ved Lovforslag af denne Art umuligt, naar man foretager ret indgribende Ændringer, som vi har gjort her, at garantere dette, men min Opfattelse er, at der vil blive omtrent det samme finansielle Resultat, som den højtærede Finansminister gik ud fra, at altsaa Lempelserne og Forhøjelserne paa Indtægts- og Formueskatten omtrent hæver hinanden finansielt, og at de Lempelser, der er indtraadt paa de